

underordnet Del af det, der skal anvendes, kun et lille Beløb, saa vidt jeg husker et Par og 40,000 Kr. I denne Forhandling, som ubestridelig nærmest er politisk, har man trukket Løjtnanterne frem og holdt sig til dem. Der er ingen, der vil paastaa, at Spillemand og Officianter ikke trænge i højeste Grad til Lønningsforbedring.

Enhver maa indrømme, at her staaer det ærede Medlem for Assens ikke paa det gamle Standpunkt, han tidligere har staaet paa, at naar man er klar over, at der er Trang til en Lønningsforbedring, er det ikke forsvarligt at modsætte sig den, selv om man erkender, at der er andre, der ogsaa trænge. Det stod det ærede Medlem paa under Lønningskampen i 80'erne, da der var Opløsning paa dette. Jeg sad her ikke den Gang, men jeg fulgte Forhandlingerne meget nøje, og jeg husker dem meget godt, da jeg har skrevet mig dem ad notam. Som Følge heraf har jeg ingen Sinde i Lønnings-sager, naar det ikke er lykkedes at faa alle med, som jeg mente burde medtages, undladt at tale deres Sag, som man i sidste Instans kunde faa med. Saaledes har jeg handlet i de 10—12 Aar, jeg har haft den Ære, eller skal jeg sige den Fornøjelse — det sidste har det dog ikke altid været — at sidde i Lønningsudvalg, og det samme vil jeg gøre under Behandlingen af denne Lov, og det samme vilde det ærede Medlem, hvis han vilde være i fuld Konsekvens med sin Fortid, gøre.

Saa fremhævede det ærede Medlem, at Officererne havde betydelige Indtægter af Bierhverv. Nu vil jeg gerne udbede mig det ærede Medlems Opmærksomhed — han var ikke fri for kraftigt at udbede sig min, da jeg havde Ordet —, for jeg kommer nu til en Ting, som jeg maaske maa drøfte en Gang endnu. (*Berntsen*: Jeg er til Tjeneste). Det glæder mig. Det ærede Medlem nævnte Officerernes Bierhverv, men det ærede Medlem vil vide, at det er kun rent undtagelsesvis, at Officerer have Bierhverv. Det kan finde Sted i København og i nogle større Garnisonsbyer for en mindre Dels Vedkommende, men det ærede Medlem vil vide, at i de smaa Provinsbyer er der til Tider ikke en eneste Officer, der har det ringeste Bierhverv. Dertil vil det ærede Medlem maaske sige: Men der er det ogsaa lidt billigere at leve. Jeg tror imidlertid, at det er forbi med Forskellen paa Billigheden paa dette Omraade i de forskellige Købstæder.

Vi komme endelig til det Hovedpunkt, som han paakaldte min Opmærksomhed for, Modvillien fra Officerskorpsets Side mod at faa Officersstanden rekruteret ogsaa fra Landbostanden, han brugte Ordet Almuen. Dette er et lidt vanskeligt Ord at bruge paa dette Omraade, for man forstaar jo forskellige Ting derved, men jeg antager, at vi ere enige, naar jeg siger: fra den jævne Landbostand i alle Grader. (*En Stemme*: Ogsaa fra Byerne!) Ja, derom kunne vi ogsaa være enige, naar vi blot ere enige om, hvad vi ville forstaa derved. Der vil jeg sige, at det ærede Medlem har ingenlunde Uret, og det har jeg heller ikke udtalt. Jeg har hævdet, at jeg tror ikke, Armeen har været daarlig tjent med at blive rekruteret fra disse Klasser, men at den tværtimod derved var kommen i større Kontakt, i bedre Forstaaelse med Befolkningen som Helhed end den Gang, den blev rekruteret, udtrykte jeg mig, alene fra Stenbroen. Dermed mente jeg nærmest, at det omtrent udelukkende var Officers- og Embedsmændssønner, der kom til at rekrutere Officersstanden. Jeg er altsaa enig med det ærede Medlem paa dette Omraade, men jeg kan naturligvis ikke give det en fuldt saa vidtgaende Adresse som han, men i sin Hovedbetragtning mener jeg, det er rigtigt. Jeg mener ogsaa, han har ikke ganske Uret med Hensyn til dem, der tiltraadte efter Hærloven af 1867, den Gang da Adgangen blev aabnet til, at alle kunde avancere og fra Korporalskolen træde ind i yngste Klasse, da kort sagt Porten var bleven aaben med Adgang gennem alle Klasser, forudsat at man kunde følge med, idet det Maal, der var sat for at komme ind i første Afdeling, nemlig Korporalskolen, var, som Hærloven udtrykker sig, et saadant Maal af Kundskaber, som kunde erhverves gennem to Vinterhalvaars Ophold paa en Folkehøjskole. Det var under denne Bevægelse, at jeg tillige med adskillige andre — saa mange vare vi ikke — i Aarene 1867—68—69—70 traadte ind i Hæren. Af disse Folk var der en Del, som blev faste Officerer og naaede Kaptajnsklassen. Jeg skønner ikke, naar jeg ser Haandbogen igennem, at der er en eneste, der er naaet ud over denne Klasse, det kan ikke være, fordi de ikke have det samme Maal af Kundskaber, for adskillige af dem have taget Generalstabseksamen, og det er eksamensmæssigt, og vi ere jo et stærkt Eksamensland, det største Maal, der kan forlanges, men jeg tør ikke paastaa, og det ærede Medlem tør heller ikke